

[Dohrmann]

hvis han ellers havde været der, ville han have set det – at fremskridtspartiet har været repræsenteret ved samtlige udvalgsmøder.

Nogle af de spørgsmål og svar, der er fremkommet i udvalget, er meget, meget interessante, og jeg vil gerne sige til både miljøministeren og til formanden for miljøudvalget, at det skinner temmelig klart igennem, at man, selv om man nu indstiller lovforslaget til forkastelse, har en vældig sympati.

Jeg sagde her ved første behandling, at jeg ikke mente, miljøudvalget var kompetent til at behandle dette forslag, og det vil jeg gerne gentage her ved andenbehandlingen. Jeg mener ikke, at miljøministeriet som sådant er kommet med nogen svar, som siger ret meget. Det eneste svar, jeg synes er godt, er svaret på spørgsmål 36, optrykt i betænkningen. Man har bedt ministeriet for offentlige arbejder om at komme med en vurdering af det rent sikkerhedsmæssige, og dertil lyder svaret:

»Problemerne, der kan give anledning til bekymring omkring Tønder by, knytter sig til vandstandsforholdene i Vidåen ...«

Og længere nede står der:

»Enhver nok så lille forhøjelse af vandspejlet vil under ekstreme forhold betyde en forøget risiko for brud på ådigerne. Problemerne eksisterer i særlig grad for de lavtliggende industri- og boligområder i den sydvestlige del af Tønder by.«

I den forbindelse vil jeg gerne sige til folketinget og de journalister, som skriver, at der ingen sikkerhedsmæssige problemer er, at det jo er tilbagevist med det svar, der er kommet fra ministeriet for offentlige arbejder, som i sin tid behandlede loven om det fremskudte dige. Det er muligt, at miljøministeriet har forstand på en masse ting inden for deres område, men digesikring vil jeg stadig væk hævde at de ikke har for 5 flade øre forstand på, og derfor burde forslaget i sin tid naturligvis have været behandlet i det udvalg, som sædvanligvis behandler kystsikringsproblemer.

Jeg kan forstå, at lovforslaget skal jappes igennem, men der er blot én enkelt ting, jeg vil henlede opmærksomheden på her ved anden behandling, og det er, at man, før den dansk-tyske komité blev enig om, at der skulle etableres et fremskudt dige nede i Tøndermarsken, sad i 12–15 år og vurderede sagen,

og derfor mener jeg – og det fremgår også helt klart af den behandling, som dengang foregik her i folketinget – at det var et dansk-tysk anliggende; tyskerne betalte også deres del af det fremskudte dige.

Nu forringer man sikkerheden, det har vi dokumentation for – det siger man også fra lokal side, og det var hele begrundelsen for, at vi skulle have et fremskudt dige – og så vil jeg godt spørge miljøministeren: har man spurgt de tyske myndigheder om deres syn på den forringelse af sikkerheden, som her ved foretages? Hvis man ikke har gjort det, mener jeg – nu skal forslaget jo tilbage til udvalget – at man absolut skal bruge den mellemliggende periode til at spørge de tyske myndigheder, hvad de mener om det, man er i færd med her. Det vil jeg gerne have et svar fra ministeren på. Er der stillet spørgsmål, og såfremt der ikke er stillet spørgsmål til de tyske myndigheder, vil ministeren så omgående foranledige, at det bliver gjort?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det, som kalder mig op, er hr. Dohrmanns henvisning til et af de mere forrygende svar, der er indgået til os. Når jeg i mit indlæg nævnte ministeriet for offentlige arbejder, var det, fordi svaret var lavet dér. Vi kritiserede det i udvalget, fordi det skabte netop denne unødige frygt i Sønderjyllands amt, og hvis man lige skal sige – det er hermed til oplysning – en samling banaliteter, altså at når vandet står for højt, så bliver der oversvømmelse, og bliver det ekstremt, så går det galt. Så har vi spurgt: hvor højt er det? Der stod »et vist niveau«, og så blev de hårdt presset nødt til at sige, at det var præcis det niveau, vi godt vidste, 2 m og 25 cm, Vidå-rapportens niveau.

De ekstreme forhold var så ekstreme, at de nærmest ikke kan forekomme, så jeg tror egentlig ikke, at hr. Dohrmann – hvis han eller hans partifæller havde benyttet sig af lejligheden til at følge arbejdet i udvalget – ville have trukket netop dette svar fra ministeriet for offentlige arbejder frem. Det udløste selv hos hr. Dohrmanns partifæller almindelig latter og derudover selvfølgelig bekymring over skrækkampagnerne i forhold til Sønderjyllands amt.